

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/84/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011048
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116011048.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Karola Kučeru v trestnej veci proti obžalovanému T. L. pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/39/2016 zo dňa 19. 9. 2016 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 11. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T/39/2016 zo dňa 19. 9. 2016 uznal obžalovaného vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, že

- v Košiciach v čase od 19.24 hod. dňa 21.05. 2015 do 00.41 hod. dňa 22.05.2015 prechovával a opakovane použil pri bezkontaktných platbách a pokusoch o bezkontaktné platby bez zadania PIN kódu platobnú kartu SLSP, a.s. číslo 44062633 2203 6035 vedenú k osobnému účtu č. 1017885996/0900 patriacu X. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., ul. H. č. XX, ktorá bola zaobstaraná neoprávneným spôsobom, na čerpacích staniciach Slovnaft, Festivalové nám. 1, kde vykonal platbu o 19.24 hod. v sume 8,70 eur, Slovnaft, ul. Starozagorská č. 43, kde vykonal platbu o 19.33 hod. v sume 8 eur, ČS AGIP, ul. Alejova 2/A, kde vykonal pokus platby o 20.14 hod. a OMV, Južné nábrežie č. 12, kde vykonal o 00.41 hod. pokus platby.

Súd mu za to uložil podľa § 219 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 1 200 eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil mu aj ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s právnym názorom okresného súdu sa nestotožňuje, nakoľko obžalovaný bol v roku 2014 právoplatne odsúdený na nepodmienečný trest v trvaní 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 30. 11. 2014. Predmetný skutok obžalovaný spáchal v máji 2015, čiže do šiestich mesiacov od vykonaného trestu. Má za to, že v danom prípade vzhľadom na osobu páchatela, ktorý je závislý na omamných látkach, kde pod ich vplyvom spáchal daný skutok, je tu dôvodná obava, že uložený trest nebude dostatočný na to, aby sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti obdobného charakteru. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil v časti uloženia trestu napadnutý rozsudok okresného súdu a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému nepodmienečný trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. Navrhol obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradiť do výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že vo vzťahu k výroku o vine okresný súd v zmysle § 257 ods. 6 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný a na základe tak vyhlásenia obžalovaného, ako aj dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o správnosti a zákonnosti ustálenia právnej kvalifikácie konania obžalovaného ako prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste napadnutého rozsudku, ktorý odvolaním napadol prokurátor okresný súd pri určení druhu trestu a jeho výmery v súlade so zásadami ukladania trestu v zmysle § 34 ods. 1 a nasl. Tr. zák., zohľadniac všetky rozhodné skutočnosti majúce význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery a to tak vo vzťahu k posúdeniu okolností prípadu, ako aj osoby obžalovaného dospel k správne a zákonnému záveru, že peňažný trest vo výške 1 200 eur v danom prípade spĺňa všetky náležitosti z hľadiska tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Aj krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu predmetného trestného činu v celom rozsahu priznal a v neposlednom rade aj na prakticky zanedbateľný následok, ktorý svojím konaním spôsobil.

Pokiaľ ide o argumentáciu prokurátora, že obžalovaný je závislý na omamných látkach, pod vplyvom ktorých daný skutok spáchal, okresný súd na podklade riadne vykonaného dokazovania k osobe obžalovaného správne argumentoval, že obžalovaný žije s matkou a dobrovoľne z vlastnej iniciatívy už toho času podstupuje ambulantnú liečbu, pričom z lekárskej správy ošetrojúceho lekára je zrejmé, že abstínuje. Vychádzajúc zo záverov znaleckého dokazovania z odvetvia psychiatrie okresný súd v súlade s ustanovením § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil obžalovanému ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Vzhľadom na skutočnosť že obžalovaný pracuje a jeho mesačný príjem predstavuje 500 eur mesačne sa krajský súd stotožnil aj s názorom okresného súdu, že obžalovaný je schopný tento trest zaplatiť a tak povahe veci, ako aj schopnostiam obžalovaného zodpovedá aj výška uloženého peňažného trestu, ktorý presahuje dvojnásobok jeho mesačného príjmu.

Zhodnotenie takto zistených skutočností, predovšetkým priznanie sa obžalovaného, zanedbateľný následok, skutočnosť, že obžalovaný pracuje a abstínuje, vytvára aj podľa názoru krajského súdu predpoklady k tomu, aby sa obžalovaný po vykonaní uloženého trestu úspešne zaradil do života, čím je naplnený aj subsidiárny charakter trestného práva, ako to v konečnom dôsledku vyčerpávajúco rozviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd.

V súlade s ustanovením § 57 ods. 3 Tr. zák. okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.